

Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A **IV/2861-1/2021.** ügyszámú, 2021.07.22-én kelt, 2021.08.12-én kézbesített hiánypótlási felhívása szerint a Kúria Kpkf.VI.40.029/2021/2. számú másodfokú és a Szegedi Törvényszék 101.K.700.304/2021/4. számú elsőfokú végzése elleni alkotmányjogi panaszom legyen *határozott*, indokolja, hogy *a bírói döntés alaptörvény-ellenessége a sérelmezett bírói döntést érdemben befolyásolta*, vagy a sérelem *alapvető alkotmányjogi jelentőségű*. A felhívásának az alábbiakban eleget teszek.

Panaszom oka, hogy a fent hivatkozott bírói döntések megsértették **Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikkének (1) bekezdését**, azaz a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. A **3254/2018. (VII. 17.) AB** határozat indokolásának [42] pontja szerint „Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben **tartalmi vizsgálathoz kötötte**.” Kérem ezért panaszom **érdemi** vizsgálatát.

A sérelmemre elkövetett bűncselekmény miatti feljelentésemre indult eljárást a rendőrség tévesen, alaptalan indoklással megszüntette. A megszüntetést sérelmező panaszomat az ügyészség tévesen, ugyancsak alaptalan indoklással elutasította. A közigazgatási bíróságtól a döntések felülvizsgálatát kértem. A bíróság a keresetet a 2017. évi I. törvény (Kp.) 48. § (1) b)-re hivatkozva **visszautasította**. A Kúria a visszautasító döntést **helybenhagyta**. A bíróságok indoklása szerint a büntetőeljárás és nyomozati cselekmények jogszerűségének elbírálása nem minősül közigazgatási jogvitának.

A 2010. évi XLIII. törvény (Rtv.) 1.§ szerint azonban *a rendőrség államigazgatási szerv*.

A (Kp.) 4.§ (7) a) értelmében az *államigazgatási szerv közigazgatási szerv*, tehát *a rendőrség is közigazgatási szerv*.

A Kp. preambuluma szerint a jogalkotó a törvényt a közigazgatási *bíróságok* által a *közigazgatás* jogsértő tevékenységével szemben nyújtott *jogvédelem és jogorvoslat biztosítása céljából* alkotta.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 7.§ értelmében közigazgatási ügy az, melynek során a hatóság az ügyfél jogáról dönt. Eljárása során a hatóság az Ákr. rendelkezéseit alkalmazza, kivéve a 8. §-ban felsorolt ügyeket. E kivételek között nem szerepel a rendőrségi és ügyészi határozat. Az Ákr 9.§ meghatározza a hatóság fogalmát, mely szerint a rendőrség és az ügyészség **hatóság**.

A rendőrség a megalapozott gyanúról, ezáltal a sértetti jogállásról, tehát a sértetti jogokról, pl. a vád ügyész általi képviselőtének lehetőségéről dönt elsőfokon, és megalapozza az ügyész döntését.

A rendőrség közigazgatási ügyben hozott határozatát felülvizsgáló másodfokú ügyészi határozat is – ésszerűen - közigazgatási határozat.

A rendőrség és az ügyészség hatósági határozatának felülvizsgálata tehát a Kp. szerint eljáró (közigazgatási) bíróság hatáskörébe tartozik.

Annak figyelmen kívül hagyása, hogy az ügy közigazgatási ügy, sem jogszerű ok a kereset visszautasítására, mert a Kp. 47. § úgy rendelkezik, hogy ilyen esetben a keresetet át kell tenni a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságra.

Nem volt azonban hova áttenni a keresetet, mert a fentebb hivatkozott jogszabályok szerint a kereset bírálata közigazgatási ügyben eljáró bíróság hatáskörébe tartozik és éppen ilyen bíróságnál volt a kereset.

A visszautasítás indoklásul a Kp. 48.§ (1) b)-re hivatkoztak, mely szerint: „A bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a kereseti kérelem elbírálása más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, de az áttétel szabályai a szükséges **adatok hiányában** nem alkalmazhatóak”

Az indoklás lényeges elemét azonban, hogy **mely szükséges adatok** hiányoznak az áttételhez, nem határozták meg. Az indoklás így értelmezhetetlen, ami szintén sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A bíróságok nem közvetlenül az Alaptörvényt alkalmazzák döntéseik során, hanem az Alaptörvény végrehajtását szolgáló jogszabályokat. Az Alkotmánybíróság hatásköre azonban csak az alaptörvény-ellenes döntések bírálatára terjed ki. Vélhetően ezért feltétele az alkotmányjogi panasz tartalmi vizsgálatának az az indoklás, hogy a jogszabályellenes döntések egyben alaptörvény-ellenesek is. Ennek indoklásul az alábbiakra hivatkozom.

- a) Az alkalmazott jogszabály preambuluma utalhat arra, hogy az Alaptörvény mely rendelkezésének végrehajtását szolgálja.
- b) Az Alaptörvény és a döntésben alkalmazott jogszabály szövegének összehasonlításával is eldönthető, hogy az alkalmazott jogszabály az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésének végrehajtását szolgálja-e.
- c) Az Alaptörvény R. T. és 28. cikkének tartalma szerint jogszabályt tilos az Alaptörvénnyel ellentétesen értelmezni.

Mіндеzekre tekintettel hivatkozom arra, hogy preambuluma szerint a Kp. az Alaptörvény 25. cikke (2) bekezdésében foglaltak végrehajtását szolgálja, így azt is, hogy a bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről. Ugyanez következik a Kp. fent hivatkozott szabályainak és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) szövegének összevetéséből is.

Az **Alaptörvény XXVIII. cikkének (1)** kivételt nem engedő **rendelkezése**, mely szerint *mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben jogait bíróság bírálja el, valamely bíróságot eljárásra kötelezi.*

Az Rtv. 1.§, a Kp. 4.§ (7) a) és az Ákr. 7-10.§ együttes alkalmazása értelmében jelen ügyben az eljárásra kötelezett bíróság a **Kp. szerint eljáró (közigazgatási) bíróság.**

A fenti indoklás alapján tehát a jelen panaszban támadott bírói döntés abból következően, hogy megsértette az Rtv. 1.§, a Kp. 4.§ (7) a), 47.§, 48.§, és az Ákr. 7-10.§ rendelkezéseit, **megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) rendelkezését is**, mert a megsértett

jogszabályok preambuluma és szövegük értelmében az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) rendelkezésének végrehajtását szolgálják és tilos azokat az Alaptörvénnyel ellentétesen értelmezni.

A konkrét esetben a kereset visszautasításával megvalósult alaptörvény ellenesség a bírói döntést **érdemben befolyásolta**, hiszen a visszautasítás közvetlenül, indoklásának értelmezhetetlensége miatt pedig közvetve vált az érdemi vizsgálat akadályává.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) rendelkezésének fentiekben előadott figyelmen kívül hagyása **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés**, mert a 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat indoklásának [42] pontja szerint „Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben **tartalmi** vizsgálathoz kötötte.” Azaz mindig olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekintette, hogy tartalmi vizsgálat nélkül nem utasította vissza.

Jelen alkotmányjogi panasz nem a bíróságok téves jogértelmezésének felülbírálatára irányul, hanem a bírói döntésekben foglalt jogértelmezés **Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatára**. Arra, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróságok az Alaptörvényben **biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatták-e**, és téves jogértelmezésük következtében hozott alaptörvény-ellenes határozataik **megsemmisítésre kerüljenek**.

Az Alaptörvény 24. cikk d) értelmében az Alkotmánybíróság hatáskörrel rendelkezik a panasz bírálatára.

Fentiek szerint megvalósultak az Abtv. alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát lehetővé tevő feltételei.

Budapest, 2021.09.06.

